

Veneris wärckande
krafft uthi the
Aboiske Bergen.
Framsteld då
ehrewördige ...

Morelius, Johannes,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Veneris wärckande krasse
 uthi the Aboiske Bergen.

Framsteld

Di

Ehrewördige och Höglärde Herren

Herz **JOHAN**
WÄNGB

Politices Lector widh Gymnasien i Wjborg:
 BRUDGUMMEN

Samt

Edle och Wälborne Jungfrun/

Jungf: **HEBLA**
CHRISTINA
GODENHJELM

BRUDEN;

Uthi Högförnämt och Hederligt Folcks när-
 waro / ett Christeligt / och på Dygden grundat Ahta Förbund /
 medh hwar annan i Abo den 24. Julii 1712. ingingo.

ÅBO / tryckt hoos AND: Bäckman Kongl: Acad: Boktr.

D M Clio Skalders Wän / min Penna wille
drifwa.
Om Zeuxis äntelig / sin Penzel gåfwo mig
Jag kunde Veneris macht vthmåla märckelig /
Och hur hon twingar all wår månekretz / be-
strifwa.
Låt Jupiter vppå sin Søn bewåpnad ria /
Med åstie-Pilar dem / han håller i sin hand /
Han Ven'ris tyranni / eij undanrymma kan /
Hans Fader honom eij / medh Lijan kan befrija.
Fast Mars skönt sprutar eld / med Dunder-blirt försträcker
Swart ett Latonæ Barn: han lijckwål blidkas då
Når han med Pärlor prydd / den wackra Venus så /
In til des prydde Tålt / hans resa sigh och sträcker.
Eij hielper starckhet; ty / hon Hercol lart och spinna
Som förr sielf Cerberum, det stora Trollet slog /
Samt Drakan / der han och den rara fruchten togh /
Hans macht blef spild / når han söckt Omphalen at winna.
De bäst befästa Slott / fru Venus och inkräcker:
Des gunst haat Jupiter til Danaen inbrackt
Och Jason medh des folck til Colchis mot en wakt:
Den mycket starcke Stad / Medeam eij föfächtar.
En Mulciber han må eld spätta / snyssa / spraka /
Vulcanum menar jagh / som alla Gudar fly /
Men Venus håller stånd / som är eij waan at sty:
Vthi hans warma Skidt / hon gier Sal'mandra maka;
Hwem dierfs bland Gudar / i Nepruni hemwiist dwaljas /
Hwem kan hans Foster så: han häcktar uti Siön /
I alla rum och diup / och rådes intet Dön;
Zell / han medh all sin Slächt / af Venere nog qwäljes.
Ja fast Medusa har de många etter-läckar
Och är så grym / så stygg / att ingen henne see
Föruthan Naiso kan / törs Venus sig doch tee
Och warma medh sin Eld de grymma orme - stäckar.
Fast Athon och de fler' för Phæbi wagn fortspringa /
Doch följer / Venus med / som honom tar i fambn /
Och läckar honom ned uti sin dolcke Hamn:
Eij under är hon sigh til Helicon kan swinga.
Swad är man räcknar op så många hedna dichter /
Thet är doch sant / att eij nå n kan för henne fly /
Fast een medh Jearo skull' wingar åt sigh sy.
Doch slipper ingen frij: det witna alla Skriffter.
Exempel wiisas of / vthi wår Brudgum lärde
Som Venus gripit an / på Pallas witttra Häff /
Der han på Helicon förwerfde sig stort Loss /
Och sig medh tapperhet mot alla lustar wårde.

Han tidt och offra haår fädt sma hender tvåtta
 I Castals friska Brun hwar lärdoms siffsten år/
 Och på thet wijsdoms Berg sig klå i hwita klår/
 Tell Venus honom i sit Lillie-tiål fädt sättia.
 I må Ehr skatta Säll Her: Brudgum/ som har wunnit
 Een sådan Edel Siål/ en sådan Dygde bill/
 Som man wedh ingen Skat på Jorden lijckna will/
 I hafwen Lyckelig til Endamålet hunnit.
 Min fiäder stannar nu/ then Clio ej mehr rörer/
 Ty önskar jagh/ at Gudh Ehr Lycka altijd teer/
 Ehr gifwer många år medh lijfsfrucht hugnar Ehr:
 Och Ehr til Glisis-wall/ sidst enteligen förer.

¶
 JOHAN MORELIO
 Helf:

J Nije Nympher hielper drifwa/ min klena Siår jagh öd-
 miukt beer.
 Att jagh må kunna rätt beskrifwa/ hwad nöije richte Stån-
 det geer
 Som är på Dygdens Pelar bygt/ der Wänner sammanleswa trygt.
 Wedh Hebri strander kan man sinna/ en raar och kostlig gyllend sand.
 Man kan medh möda också winna Bedelion wedh Tigris strand.
 Men fromme Makar Gudh bestiar/ allena den han håller kiår.
 Åhn Pactol må sin gåfwor skänckia/ sin' Afgudz-trålar meer än mång
 Fast the af dem som Tiran blänckia/ det warar doch en tijd en lång/
 En snart upblåster mootgångz Pust/ i Stofft förbyter all des Lust.
 När som Plutonis Foster kåra/ satt högst uppå sin åhre-Stol/
 Och hade hwad han mänd begiåra/ hans Lycka glittra som en Sol/
 Kom ett grymt öde/ honom slog/ af Thronen til Vulcanum drog.
 God Lycka/ wållust/ rimlig Heder jagh mycket ringa skatta må/
 Mot Konst och Lårdom wackra seder/ och mot en Dwinna som förstår/
 At des förnämsta systa är/ rätt ålsta Gudh/ haa Dygden kår.
 Hur wål Carbuncklar fagert skina/ fast Saphir glansar mycket klar/
 Fast wederskeem den Pårlan fina/ haår gidd som Cleopatra bar/
 Doch gifwer Dygden större skeem/ än någon fager Adel Steen.
 Grant genom tioccka swarta Skvar/ framtehr sig Phœbi Purpur mun.
 Hans Strålar syns kring alla Byar: så lyser Dygden margelund:
 Sin ålfskare hon röija kan/ det ware Dwinna eller Man/
 Och såsom nu wår witttra Brudgum/ sielf Dygden söckt med största stijt
 Den han sigh gifwit i sin ungdom/ så har Gudh fogat honom tijt/
 Där han en ådell Dygdig Siål til richte får/ ty är han säll.
 Den swårhet för wår Brudgum lijdit/ han säncker ned i glömskans haf:
 Nu har han fädt det han ombedit sin Gud fast trågit natt och dag:
 Nu niuter han een säker Hamm/ uthi een Adel Jungfrus Famm.
 Ehr Dygd I Diufwa Brud har warit/ en orsaak att I fät en Man/
 Som hafwer mycket lårt/ försarit/ then Eder wål försörja kan/
 Samt hugna/ hegna/ trösta då/ när i hans hielp behöfwa må.
 Nu leswer samman många dagar/ i Röissam Kärlek Frögd och Roo.
 Gudh unne Ehr hwad Ehr behagar/ Wålsigne ochså Edert Boo.
 Att i medh fågnad see Ehr små lijfz Blantor kringom Bordet stå.
 HIELM war ett wårn som Krigsmånboro/ i forna tijder uthi Strijd/
 De hålft dem hade säkre woro; så önskar jag Gudz Hielm altijd
 Ehr från alt ondt befrija må/ att I sidst härligheten få.

¶
 MARTINO BURTZ
 Nyl:

Her wille nu för mig snart Hippocrenen pösa/
 Och finge jag een tår uhr Aganippe ösa
 När Mnemolyne nu til minnes förer mig/
 Det jag i sömnen sedt och hwad som tedde sig/
 Då jag i en grön Lund mond' trött och sömning sitta/
 Sehr jag med Palæmon min snaror trågit wirtia/
 Och skadat Floræ Barn/ der som Diana rar/
 Migh af sin Runda Hand/ ett ymnigt Ros tilbar.
 Jagh såg en härlig Skog beprydd medh Lilljor rara/
 (De Lunder aldrig än så fagra kunde wara/
 I hwilcka Hercules den stora drakan slog/
 Då han de fruchter til Euryktheum uth tog)
 Sielf Priapus och der sit säkra låger hade/
 Där Flora al sin drächt/ för Gudars Fötter lade.
 Rätt genom samma Lund lop och en lustig åå/
 Där som Sirenerna och Circes plå sikh två.
 Dijt kommo många diur uthaf Sylvano drefne:
 Een del Jagh kände eij/ ja/ aldrig sedt beskrefne;
 Wien när the kommo fram/ begynte theenne leek/
 Sigh stälte Par och Par i danken uthan swelk.
 När jagh såg längre uth/ såg jag en nåder Skara/
 Af många tusend som på Fols rygg plå fara/
 Som widt i Lunden fring/ beteckte hwarje Gren:
 Medh Silkes-lener mun de sungo alla seen.
 Sidst mänd' Prometheus ifrån Minerva gånge/
 Som hade i sin tijd och så lärdt Konster många:
 Han gjorde uthaf Leer ett sådant deijligt Paar/
 Att aldrig wänare/ ännu på Jorden war.
 Twå Wänniskior; Men han eij kunde them liff gifwa
 Ty mänd' han immerfort/ bort til Fru Pallas klifwa:
 Han bad hon skulle Liff i detta Paret gidra/
 Då wille Venus strart dem sehn tillsammans föra.
 Där blef ett Hionelag; jagh wakna af min dwala.
 Strart snälla Fama kom/ så mänd' hon til mig tala:
 Idag en hurtig Nymph är snård wed Auræ sran/
 En Pallas Trogen Wän hon skal få sikh til Man.
 Och som det liufwa Paar/ af Gud är Sammanfogat/
 Ty önskar jagh / at Gudh/ til des det blifwer moget/
 Det wille låta stedz så niuta nåd / och fred /
 I sågnad sammanbo til Tredie Tierde Led.
 Att Asmodeus eij/ och intet Eris grymma
 I deras Riärleck reen sikh nänfin så inrymma:
 Och när the lefwat här til Nestors sena qwäll/
 Gidr them i Himmelen/ O Gudh sidst ewigt Säll !!

Således wälment/ sin skyldige
 tienst at wijsa/ yttrar sikh
 CLAUDIUS BROSERUS E. F.
 Helsing. Nyland.

